

ÎNCHEIERE

28 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Varzari Grigore, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, împotriva deciziei din 27 septembrie 2016 a Curții de Apel Bălți,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Grigore Varzari împotriva Societății pe Acțiuni "Lactis", intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale și Cărăruș Veronica cu privire la încasarea salariului, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului pentru absența forțată de la serviciu și a prejudiciului moral, recalcularea sumelor neachitate, efectuarea defalcărilor la Casa Națională de Asigurări Sociale, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula pensia și încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La data de 12 ianuarie 2016 Grigore Varzari, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA "Lactis" prin care a solicitat: încasarea de la SA "Lactis" în beneficiul său a salariului neachitat în sumă de 107090 lei, a prejudiciului moral pentru neachitarea în termen a salariului în sumă de 100000 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4000 lei.

În motivarea acțiunii a invocat că, în baza răspunsului nr. V-465/15 din 29 aprilie 2015 de la Inspectoratul de Stat al Muncii, a Inspecției Teritoriale de Muncă Drochia nr. 44 din 05 martie 2015 și a procesului-verbal de control seria IM nr. DR -2015-PV-80 din 12 martie 2015, a fost efectuat un control, prin care s-a constatat nerespectarea legislației muncii de către administrația SA „Lactis” cu sediul în or. Rîșcani str. Comarov nr. 73. În perioada 05.07.2010-24.02.2015, în baza contractului individual de muncă și a ordinului nr. 111 din 05 iulie 2010, reclamantul a acumulat funcțiile de magaziner și inginer constructor cu stabilirea unui adaos de 60% din salariul de bază. Însă, din informația Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani rezultă că nu a fost respectat ordinul nr. 111 din 05.07.2010.

Menționează reclamantul că cuantumul pentru lucrul efectuat ca inginer-constructor nu a fost stabilit de administrația întreprinderii și nu a fost efectuat cu aplicarea coeficienților de multiplicare, potrivit anexei nr.4 a Hotărîrii Guvernului nr.743 din 11 iunie 2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară, fapt ce a dus la calcularea incorectă a sumei adaosului pentru îndeplinirea funcției de inginer-constructor. Formele și condițiile de salarizare, precum și mărirea

salariilor în unitățile cu autonomie financiară, se stabilesc prin negocieri colective, sau după caz, individuale între angajator și salariat sau reprezentantul acestuia și se fixează în contractul colectiv sau în cel individual de muncă, ceea ce nu a fost întocmit de administrația SA „Lactis”, fapt demonstrat prin procesul-verbal de control seria IM nr.DR-2015-PV-80 din 12 martie 2015.

Reclamantul își întemeiază cerințele în baza art. art. 9 alin. (1) lit. a), 10 alin. (2) lit. a), 135 alin. (1) și (2), 142 alin. (3), 156 alin. (1) și (2), 136, 137 alin. (1), 328 alin. (1), 329, 354 lit. c), 355 alin. (1) lit. b) Codul Muncii RM, și pct-lor 1, 2 și 3 ale Hotărârii Guvernului nr. 743 din 10 iunie 2002, art.art. 85 alin. (1) lit. a), 166-167 CPC RM.

Prin încheierea din 20 aprilie 2016 a judecătoriei Rîșcani, în proces au fost atrași în calitate de intervenient accesoriu alături pârâtului Casa Națională de Asigurări Sociale și Vera Căraruș.

Ulterior, la 05 februarie 2016, reclamantul a depus o cerere suplimentară la cererea de chemare în judecată în care a invocat că, SA „Lactis” nu a respectat prevederile pct. 2), pct. 5), pct. 8), pct. 13 al Hotărârii Guvernului nr. 743 din 11 iunie 2002, art. art. 4, 5, 6, 10 Codul Muncii RM, pct. 20-29 al Contractului individual de muncă nr.75 din 05 iulie 2010.

Relatează reclamantul că în carnetul de muncă nu a fost efectuată inscripția cumulării funcțiilor pe parcurs a 13 ani ca angajat al SA „Lactis”. Susține că a fost concediat nelegitim din funcția de inginer- constructor la data de 04 mai 2015, fiind angajat în locul său cet.V. Romandaș, care nu avea studii speciale de inginer-constructor și nu a trecut cursuri de instruire. Pentru anul 2015, în afară de lunile martie și mai, nu au fost plătite premiile conform Hotărârii Guvernului nr. 743 din 11 iunie 2002, fapt ce constituie o încălcare gravă a legislației.

Solicită reclamantul restabilirea în funcția de inginer-constructor la SA „Lactis”, obligarea SA ”Lactis” să efectueze recalculul la salariu și la sumele achitate pentru concedii medicale, concedii de odihnă și a premiilor, să efectueze defalcări pe impozit de venit la CNAS și CNAM, să achite prejudiciul material și moral cauzat, precum și de a obliga CNAS de a recalcula pensia pentru limita de vârstă.

Prin hotărârea din 03 iunie 2016 a judecătoriei Rîșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de Grigore Varzari împotriva SA ”Lactis” cu privire la încasarea salariului neachitat în sumă de 120447,43 lei, cu privire la obligarea efectuării recalcului la salariu și la sumele achitate pentru concedii medicale, concedii de odihnă și a premiilor, cu privire la efectuarea defalcărilor la CNAS și obligarea CNAS de a recalcula pensia pentru limita de vârstă, cu privire la încasarea prejudiciului material și moral în sumă de 100000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4000 lei au fost respinse ca neîntemeiate; iar solicitarea cu privire la restabilirea în funcția de inginer-constructor ,a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia din 27 septembrie 2016 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul depus de Varzari Grigore și a fost menținută hotărârea din 03 iunie 2016 a judecătoriei Rîșcani.

La data de 10 octombrie 2016, Varzari Grigore, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, a declarat recurs împotriva deciziei din 27 septembrie 2016 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a încălcat esențial și a aplicat eronat normele dreptului material și anume a interpretat în mod eronat legea, fapt ce a

dus la emiterea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 27 septembrie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost expediată recurentului la data de 05 octombrie 2016. Recursul declarat la data de 13 octombrie 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Varzari Grigore, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Varzari Grigore, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența

probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Varzari Grigore, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Varzari Grigore, prin intermediul avocatului Odobescu Ghenadie împotriva deciziei din 27 septembrie 2016 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală